

Οι Κεφαλονίτες των Αντιπόδων – 1

Η σειρά αυτή των δημοσιευμάτων για τους Κεφαλονίτες και Ιθακήσιους της Αυστραλίας αποτελούν διασκευή πρόσφατων ομιλιών μου στο Αργοστόλι και το Βαθύ.

Γράφει
ο Γιώργος Μεσσάρης

• Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com
• Οι τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: 1: «Σκιάς Του Χθες» - Ένα οδοιπορικό στα εγκαταλελειμμένα χωριά της Κεφαλονιάς και της Ιθάκης. Στα ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Διατίθεται σε μέμορι στικ. 2: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Διατίθεται σε DVD σε τέσσερις γλώσσες. Για να τα αποκτήσετε επικοινωνήστε με τον ίδιο στην ηλεκτρονική διεύθυνση georgemessaris@gmail.com

SCHEDULE C.
MARRIAGES solemnized in the District of *Ballaarat* County of *Granth* Registered by *Rev Theophilus Taylor*

No.	When and where Married	Name and Surname of the Parties	CONDITION OF PARTIES		Rank or Profession.	Age.	RESIDENCE.		PARENTS		
			If a Widower or Widow, date of decease of former Wife or Husband.	Children by such former Marriage.			From:	To:	Name.	Rank or Profession.	
22	July 15 th 1854 Ballaarat	William Hood Mary O'Leary	Bachelor Spinster.		Bunton Staffordshire Ballangally Limerick	33 27	Ballaarat Ballaarat	Iditto	Ralph Hood Sarah Weston Hughes O'Leary Maria Hoyle	Laborer Wife Laborer Wife.	
FORM OF DECLARATION.											
<p><i>Wm William Hood and Mary O'Leary</i> do hereby declare that we are Members of <i>the Church of England</i> (most Church, Religious Society or Denomination, as the case may be.) Married in the <i>Wesleyan Church Ballaarat</i> according to the <i>rites of the Wesleyan Church</i> By (as before) us This Marriage was solemnized between us <i>William Hood</i> In the presence of <i>John Edwards</i> <i>Theophilus Taylor</i> Officiating Minister <i>Mary O'Leary</i> of us <i>Jemima Higgins</i> Deputy-Registrar.</p>											
23	July 17 th 1854 Ballaarat	George Berry Mary Gannon	Bachelor Spinster		Oxford England Wexford Ireland	42 40	Ballaarat Ballaarat	Iditto	Henry Berry Elizabeth Gannon Robert Gannon Mary Gannon	Farmer Farmer Farmer Wife	
FORM OF DECLARATION.											
<p><i>I George Berry</i> do hereby declare that I am a Member of <i>the Church of England</i> (most Church, Religious Society or Denomination, as the case may be.) Married in the <i>Wesleyan Mission tent Ballaarat</i> according to the <i>rites of the Wesleyan Church</i> By (as before) us This Marriage was solemnized between us <i>George Berry</i> In the presence of <i>John Gannon</i> <i>Theophilus Taylor</i> Officiating Minister <i>Mary Gannon</i> of us <i>Elizabeth Gannon</i> Deputy-Registrar.</p>											
24	July 26 th 1854 Ballaarat	John Leman Mary Ann Batten	Bachelor Spinster		Lexovoe Cephalonia London	29 18	Ballaarat Ballaarat	Iditto	John Leman Mary Ann Leman William Joseph Batten Ann Foulds	Sea Captain Wife Wife Wife	
FORM OF DECLARATION.											
<p><i>I John Leman</i> do hereby declare that I am a Member of <i>the Greek Church</i> (most Church, Religious Society or Denomination, as the case may be.) Married in the <i>tent of Mr. Batten Ballaarat</i> according to the <i>rites of the Wesleyan Church</i> By (as before) us This Marriage was solemnized between us <i>John Leman</i> In the presence of <i>William M. Batten</i> <i>Theophilus Taylor</i> Officiating Minister <i>Mary Ann Batten</i> of us <i>Ann Batten</i> Deputy-Registrar.</p>											
<p><i>I, Andrew Russell Melmore</i> Deputy Registrar of the District of <i>Ballaarat</i> do hereby certify that I have examined the above Entries with the original ones, and that they are true and literal copies thereof. Witness my hand, this <i>second</i> day of <i>October</i> 1854 Deputy Registrar</p>											

Η καταχώρηση του γάμου του Ιωάννη Λεμονιά (η τρίτη στη σειρά) στο Αυστραλιανό Ληξιαρχείο. Σημειώνεται ότι αναφέρει ως τόπο γέννησής του το Ληξούρι ενώ άλλες πληροφορίες αναφέρουν ότι γεννήθηκε στο χωριουδάκι Ψιλιθριά.

Είναι γνωστό ότι ο νεαρός Λεμονιάς βρέθηκε στην Καλιφόρνια ψάχνοντας για χρυσάφι. Όταν το 1851 έμαθε ότι βρέθηκε χρυσάφι στην Αυστραλία άφησε την Καλιφόρνια και πήρε το δρόμο για τους μακρινούς Αντίποδες.

Αρχίζω τονίζοντας ότι η Αυστραλία που βρήκα, όταν για πρώτη φορά πάτησα το πόδι μου στη μεγάλη αυτή ήπειρο, ήταν πολύ διαφορετική από την Αυστραλία του σήμερα. Τότε, τον Ιανουάριο του 1970, ήταν μια χώρα που παρέμενε αυστηρά αγγλοσαξονική, με πληθυσμό 12 εκατομμύρια και με μια κοινωνία που χαρακτηριζόταν από ξενοφοβία. Ήταν ανασκουμπωμένη σε ότι αφορούσε τους μη αγγλοσάξονες μετανάστες. Σήμερα έχει πληθυσμό 26 και πλέον εκατομμύρια, και έχει μεταμορφωθεί σε μια χώρα πολυπολιτισμική με μια κοινωνία ανεκτική στη διαφορετικότητα των πολιτισμών. Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των Ελλήνων, συμπεριλαμβανομένων των δεύτερης και τρίτης γενιάς, ανέρχεται σε ένα εκατομμύριο. Οι πρώτοι επτά Έλληνες έφθασαν στην Αυστραλία το 1829 καταδικασμένοι από

τους Βρετανούς ως πειρατές ενώ στην πραγματικότητα ήταν ναυτικοί αγωνιστές της επανάστασης του 1821. Όταν συστάθηκε το ελληνικό κράτος, η Αθήνα ζήτησε από το Λονδίνο να άρει την καταδικαστική απόφαση και να αφήσει ελεύθερους τους επτά ναυτικούς, κάτι που τελικά έγινε. Πέντε από τους αγωνιστές επέστρεψαν στην Ελλάδα, οι άλλοι δύο – ο Γκίκας Βούλγαρης και ο Αντώνης Μανώλης – επέλεξαν να συνεχίσουν τη ζωή τους στην Αυστραλία. Έτσι τέθηκαν τα θεμέλια της μεγάλης ομογένειας των Αντιπόδων. Σε ότι αφορά τους Κεφαλονίτες πιστεύεται ότι ο αριθμός τους αγγίζει τις 15 χιλιάδες. Οι περισσότεροι ζουν στη Μελβούρνη και το Σίδνεϊ όπου εδρεύουν οι δύο μεγάλες αδελφότητες. Δεν υπάρχουν επίσημα στατιστικά στοιχεία αλλά εκτιμώ ότι στο Σίδνεϊ ζουν 6.000 χιλιάδες Κεφαλονίτες και στη Μελβούρνη 7.000. Οι υπόλοιποι είναι διασκορπισμένοι στην πρωτεύουσα της

Αυστραλίας, την Καμπέρα, την Αδελάιδα, τη Βρισβάνη, το Νιούκαστλ και σε άλλες πόλεις. Μεγάλοι αριθμοί Κεφαλονιτών μετανάστευσαν στην Αυστραλία – και σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες – κυρίως μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά τους καταστρεπτικούς σεισμούς του 1953, σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Οι πρώτοι Κεφαλονίτες μετανάστες, όπως και όλοι οι μετανάστες, απασχολήθηκαν αρχικά σε εργοστάσια αλλά σύντομα πολλοί άρχισαν δικές τους δουλειές. Άνοιξαν δικά τους καταστήματα, για παράδειγμα, στους τομείς της εστίασης και λιανικού εμπορίου. Τα παιδιά τους – και τώρα τα εγγόνια και δισέγγονά τους – σπουδάζουν και καταλαμβάνουν σημαντικές θέσεις τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα. Όσα χρόνια και να έχει ζήσει στο εξωτερικό, ο Κεφαλονίτης δεν ξεχνά ποτέ